

Belastingdienst Particulieren
Kantoor Eindhoven
Toezicht Bezwaar en Beroep
Team 7
Postbus 90056
5600 PJ Eindhoven

Enkel per email verzonden aan [redacted]@belastingdienst.nl

Zevenaar, 28 februari 2025

Betreft: Reactie op vooraankondiging inzake verzoeken ambtshalve vermindering en tevens wijziging van verzoek en schadeclaim

Uw kenmerk:

65153386_2024 LWB.002.764.083.1.0
65153386_2024 LWB.002.764.083.2.0
65153386_2024 LWB.002.764.083.3.0
65153386_2024 LWB.002.764.083.4.0
65153386_2024 LWB.002.764.083.1.0.

Geachte [redacted],

Naar aanleiding van mijn verzoek om ambtshalve vermindering van 31 december 2023 met betrekking tot de aanslagen inkomstenbelasting over de jaren 2018 tot en met 2022 en uw brief van 29 januari 2025, waarin u het voornemen uit om deze verzoeken af te wijzen, deel ik u mede dat ik mijn verzoeken aanpas en uitbreidt.

Nieuwe situatie

Als gevolg van het arrest van de Hoge Raad van 15 november 2024 is er sprake van een nieuwe situatie en heb ik mij gerealiseerd dat de schending van het discriminatieverbod verder reikt dan uitsluitend de samenvoegbepaling bij de uitbetaling van een WGA-uitkering via de werkgever van de uitkeringsgerechtigde.

Ter verduidelijking van mijn omstandigheden geef ik de volgende toelichting.

[redacted] Met ingang van 17 maart 2009 heb ik een WGA-uitkering ontvangen op grond van 80-100%

[redacted] arbeidsongeschiktheid. Desondanks heb ik mij per 1 maart 2019 ingeschreven bij de Kamer van Koophandel als [redacted] zelfstandig juridisch adviseur. Sindsdien heb ik in alle daaropvolgende fiscale jaren tot op heden, zij het in zeer beperkte mate, omzet gegenereerd met mijn [redacted]. In tegenstelling tot werkende arbeidsongeschikten in loondienst kon ik de arbeidskorting echter niet toepassen op mijn WGA-uitkering. Daarnaast kom ik niet, of in veel mindere mate, in aanmerking voor overheidsregelingen zoals huur- en zorgtoeslag ten opzichte van werkenden met hetzelfde netto inkomen. Bovendien hebben mijn kinderen minder recht op aanvullende studiefinanciering dan kinderen van werkenden met eenzelfde netto-inkomen, omdat ik geacht word een hogere bijdrage te leveren dan een werknemer met een gelijk netto-inkomen.

Kort gezegd leidt dit tot de volgende schendingen:

1. Discriminatie

Sinds [REDACTED] is sprake van een schending van het gelijkheidsbeginsel, aangezien werkende WGA-gerechtigden die hun uitkering via een werkgever ontvangen, met hun volledige inkomen in aanmerking komen voor de arbeidskorting, terwijl ik als zelfstandig ondernemer met een WGA-uitkering hiervan ben uitgesloten. Dit is in lijn met de uitspraak van de Hoge Raad van 15 november 2024, waarin deze ongelijke behandeling als strijdig met het discriminatieverbod is beoordeeld.

Hoewel rechtsherstel door de wetgever moet worden geboden, doet dit niet af aan het feit dat ik sinds [REDACTED] word gediscrimineerd en daardoor schade heb geleden en nog steeds lijd.

Indien de Belastingdienst stelt dat mijn situatie niet kwalificeert als een gelijk geval, stel ik mij op het standpunt dat ik als WGA-gerechtigde, die de WIA-uitkering niet via een werkgever uitbetaald heeft gekregen en daardoor de arbeidskorting niet heeft kunnen toepassen, gediscrimineerd ben ten opzichte van WGA-gerechtigden die hun WIA-uitkering wel via de werkgever uitbetaald hebben gekregen. Dit onrecht duurt tot op de dag van vandaag voort.

2. Schending proportionaliteitsbeginsel

Het arrest van de Hoge Raad ziet uitsluitend op de discriminerende werking van de samenloop van de arbeidskorting met de samenvoegbepaling wanneer een WGA-uitkering via een werkgever wordt betaald. Echter, het uitsluiten van volledig arbeidsongeschikten van de arbeidskorting leidt ook tot een schending van het proportionaliteitsbeginsel, zoals ik reeds in mijn brief van 31 december 2023 heb betoogd. Dit beginsel vereist dat overheidsmaatregelen in redelijke verhouding staan tot het beoogde doel. Aangezien u hierop in uw brief van 29 januari 2025 niet inhoudelijk heeft gereageerd en het arrest van de Hoge Raad hierop geen betrekking heeft, herhaal ik deze stelling.

Het door de wetgever beoogde doel van de arbeidskorting, namelijk het stimuleren van arbeidsparticipatie, is niet haalbaar voor volledig arbeidsongeschikten, waardoor zij systematisch worden uitgesloten van de voordelen van dergelijke regelingen. Dit leidt tot een disproportionele uitwerking en vormt een schending van het proportionaliteitsbeginsel.

3. Indirecte discriminatie

Het uitsluiten van WGA-gerechtigden van de arbeidskorting leidt tevens tot indirecte discriminatie, aangezien werknemers met een vergelijkbaar netto-inkomen als WGA-uitkeringsgerechtigden in grotere mate of eerder in aanmerking komen voor overheidsregelingen.

De arbeidskorting heeft een (indirect) discriminerend effect op diverse overheidsregelingen, waaronder de zorg- en huurtoeslag, de hoogte van de

aanvullende studiefinanciering en het recht op een toevoeging voor een advocaat. In feite geldt dit voor alle regelingen die worden gebaseerd op het bruto- of verzamelinkomen. Dit komt doordat uitkeringsgerechtigden, als gevolg van het niet kunnen toepassen van de arbeidskorting, in vergelijking met werkenden met een gelijk netto-inkomen, geen of veel minder aanspraak kunnen maken op deze regelingen.

Dit gevolg vloeit voort uit het niet kunnen toepassen van de arbeidskorting en vormt een ongerechtvaardigd onderscheid. Dit onbedoelde effect was niet voorzien en is nimmer door de wetgever beoogd.

Als gevolg hiervan word ik als WGA-gerechtigde feitelijk dubbel benadeeld, aangezien ik enerzijds een lager besteedbaar inkomen heb dan een werkende met hetzelfde bruto-inkomen en anderzijds minder of geen recht heb op overheidsregelingen dan een werkende met hetzelfde netto-inkomen.

Bewaring van rechten

De staatssecretaris van Financiën, Fiscaliteit en Belastingdienst en de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid hebben in een reactie op kamervragen van Pieter Omtzigt

(..) of in dat geval met terugwerkende kracht correcties plaatsvinden en of het daarbij uitmaakt als belastingplichtigen in eenzelfde situatie hun formele rechten niet (tijdig) hebben geborgd.

aangegeven dat:

Als regel geldt dat de uitkomst van deze procedure te zijner tijd zal gaan gelden voor gelijklopende gevallen waarvan de aanslagen nog niet onherroepelijk vaststaan.

Ter bescherming van mijn rechten handhaaf ik daarom mijn verzoek, zodat ik, zodra de wetgever het door de Hoge Raad op 15 november 2024 vastgestelde rechtstekort heeft opgeheven, met terugwerkende kracht in aanmerking kom voor rechtsherstel over de belastingjaren 2018 tot en met 2022. Tevens breid ik mijn verzoek uit voor het belastingjaar 2023.

Schadeclaim

In aanvulling op mijn eerder ingediende verzoek tot ambtshalve herziening van mijn belastingaanslagen, waarin ik heb verzocht om de arbeidskorting alsnog toe te passen op mijn WGA-uitkering, dien ik hierbij tevens een schadeclaim in wegens (indirecte) schending van het discriminatieverbod en schending van het proportionaliteitsbeginsel. Aangezien mijn verzoek om ambtshalve vermindering is ingediend vóór de uitspraak van de Hoge Raad, verzoek ik u dit verzoek te behandelen in samenhang met mijn schadeclaim, waarbij rekening wordt gehouden met de latere bevestiging van de discriminatie door de Hoge Raad.

Hoewel de Hoge Raad in ECLI:NL:HR:2024:1657 heeft geoordeeld dat het aan de wetgever is om rechtsherstel te bieden, kunnen belastingplichtigen in vergelijkbare situaties alsnog

aanspraak maken op schadevergoeding en mogen zij niet worden verplicht te wachten op een wetgevingsproces, aangezien zij (nog steeds) financieel nadeel lijden. Het feit dat de Hoge Raad rechtsherstel bij de wetgever heeft neergelegd, betekent immers niet dat daarmee het onrecht dat mij is aangedaan, is hersteld, laat staan gecompenseerd.

Rechtsherstel betreft bovendien de toekomst. Voor zover aan een toekomstige regeling door de wetgever ook terugwerkende kracht wordt toegekend, stel ik mij op het standpunt dat de onrechtmatigheden desondanks hebben plaatsgevonden, waardoor er recht op schadevergoeding bestaat. Ik verzoek u dan ook een schadevergoeding toe te kennen voor de geleden schade als gevolg van de discriminerende en ongerechtvaardigde behandeling.

Deze schadeclaim betreft het niet in aanmerking komen voor de arbeidskorting met terugwerkende kracht over belastingjaren 2009 tot en met 2023. In de bijlage treft u een overzicht van mijn WGA-uitkering en het gemis aan arbeidskorting.

De schadeclaim bestaat uit de volgende componenten:

1. *Materiële schade:* De geleden schade bestaat uit het verschil tussen de belasting die ik daadwerkelijk heb betaald en de belasting die ik had moeten betalen indien de arbeidskorting correct was toegepast over de jaren 2019 tot en met 2023. Ik verzoek u dit verschil te berekenen en het betreffende bedrag aan mij te vergoeden. Voor zover mijn aanslagen inkomstenbelasting niet (meer) kunnen worden herzien door het toepassen van de arbeidskorting, verzoek ik om toekenning van een vervangende schadevergoeding ter hoogte van de gemiste arbeidskorting.
2. *Immateriële schadevergoeding:* Daarnaast ben ik van mening dat ik recht heb op vergoeding van immateriële schade (smartengeld) voor ieder jaar waarin het discriminerende handelen heeft voortgeduurd, gezien de beperkingen in mijn levensgenot en dat van mijn kinderen als gevolg van een aanzienlijk lager besteedbaar inkomen, veroorzaakt door deze ongelijke behandeling. Ik verzoek u hierbij om minimaal €750 schadevergoeding per jaar, rekening houdend met de uitgangspunten die worden gehanteerd voor de benadeelde ouders in de toeslagenaffaire
3. *Wettelijke rente:* Vergoeding van de wettelijke rente over de niet tijdig toegepaste arbeidskorting, berekend vanaf het moment waarop deze had moeten worden toegepast, zijnde de maandelijkse uitbetaling van de WGA-uitkering vanaf maart 2009.

Deze schadeclaim berust op de volgende juridische gronden:

1. *Schending discriminatieverbod:*
De Hoge Raad heeft op 15 november 2024 in haar arrest geoordeeld dat de wettelijke bepalingen over de arbeidskorting in strijd zijn met het discriminatieverbod en de relevante mensenrechtenverdragen. Dit omdat een WGA-uitkering die rechtstreeks van het UWV wordt ontvangen niet meetelt voor de berekening van de

arbeidskorting, terwijl een WGA-uitkering die via de werkgever wordt ontvangen wel meetelt.

De Hoge Raad heeft vastgesteld dat deze wetgeving leidt tot ongerechtvaardigd onderscheid en daarmee in strijd is met het discriminatieverbod uit internationale mensenrechtenverdragen, zoals artikel 14 EVRM en artikel 26 IVBPR.

2. *Schending proportionaliteitsbeginsel*: Het doel van de arbeidskorting, namelijk het stimuleren van arbeidsparticipatie, is niet realistisch voor iemand met een WGA-uitkering. Dit leidt tot een onevenredige behandeling van arbeidsongeschikten en is in strijd met het proportionaliteitsbeginsel. Omdat de arbeidskorting niet wordt toegepast bij volledig arbeidsongeschikten, wordt het beoogde doel, namelijk het motiveren om (meer) te gaan werken, niet bereikt. Hierdoor ontbreekt een objectieve rechtvaardigingsgrond voor deze ongelijke behandeling.

Door de toepassing van de arbeidskorting, waarvan het voornaamste doel het stimuleren van arbeidsparticipatie is, worden volledig arbeidsongeschikten dus door de wetgever buitenspel gezet, aangezien zij wettelijk gezien geen arbeidsvermogen meer hebben.

3. *Indirecte discriminatie*: Er is een aanzienlijk verschil in het recht op overheidsregelingen tussen werkenden die recht hebben op arbeidskorting en een volledig arbeidsongeschikte zoals ik, met hetzelfde netto-inkomen maar zonder recht op arbeidskorting. Dit komt doordat het bruto-inkomen van een werkende aanzienlijk lager is dan dat van een volledig arbeidsongeschikte persoon met een WGA-uitkering bij hetzelfde netto-inkomen. Dit verschil is niet te rechtvaardigen.
4. *Onrechtmatige daad*: Discriminatie en schending van het proportionaliteitsbeginsel door het niet toekennen van de arbeidskorting op mijn WGA-uitkering vormen een onrechtmatige daad in de zin van artikel 6:162 BW, waardoor ik schade heb geleden en nog steeds lijd. Deze ongelijke behandeling en het niet (correct) toepassen van de arbeidskorting zijn aan de Staat toerekenbaar en hebben mij financiële en immateriële schade berokkend.

Verjaringstermijn

Ik maak ook aanspraak op ambtshalve vermindering dan wel schadevergoeding wegens discriminatie als gevolg van het niet toepassen van de arbeidskorting met betrekking tot de periode vóór de wettelijke verjaringstermijn van vijf jaar, zoals deze gold op 31 december 2023. In mijn geval betreft dit de jaren [REDACTED] tot en met 2017. De reden hiervoor is dat ik mij pas eind 2023 bewust ben geworden van het onrechtmatig handelen door de wetgever, nadat ik bekend raakte met de uitspraak van het gerechtshof.

Verzoek direct arbeidskorting toepassen

Ik verzoek de Belastingdienst om het UWV te gelasten per direct de arbeidskorting op mijn WGA-uitkering toe te passen en daarmee het nog steeds voortdurende onrechtmatige handelen jegens mij, alsmede de bijbehorende schade die ik lijd, te beëindigen.

Voorbehoud

Aangezien de Belastingdienst mij slechts een termijn van één maand, tot 1 maart 2025, heeft toegestaan, ondanks mijn verzoek om te mogen reageren tot 1 april, bestaat de mogelijkheid dat het mij, gelet op mijn beperkingen van medische aard, niet volledig is gelukt om alle relevante juridische argumenten aan te voeren die moeten leiden tot volledige compensatie met terugwerkende kracht voor de door mij geleden schade. Daarom behoud ik mij het recht voor om, indien nodig, aanvullende motivering in te dienen.

Met vriendelijke groet,

N.J. van Dijk
Mozartlaan 1
3904GA Zevenaar
nvdijk@hotmail.com